

บัญชีของผู้เป็นหนึ่งในเดียว

วันนี้บาบาอินดีที่ได้เห็นลูกๆ โยคีที่ง่ายดายทั้งหมดและลูกๆ ที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ ลูกทั้งหมดของพ่อที่มาจากทุกทิศทางที่มีศรัทธาเดียวและการคำนึงเดียวอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาทำตามหนทางของผู้เดียวและมีความสม่ำเสมอและมั่นคง พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาเติมเต็มความความรับผิดชอบของทุกความสัมพันธ์กับผู้เดียว พวกเขาอยู่กับผู้เดียวเสมอ พวกเขาทั้งหมดเป็นของครอบครัวเดียวของพระเจ้าและทุกคนมีเป้าหมายเดียวกันและมีคุณสมบัติเดียวกัน พวกเขามองเห็นทุกคนด้วยความปรารถนาดีที่บริสุทธิ์และสูงส่งเดียวกัน พวกเขาทำให้ทุกคนสามารถโยยบินได้สูงด้วยความปรารถนาอันบริสุทธิ์ที่สูงส่งเดียวกัน พวกเขาทั้งหมดเป็นของโลกเดียวและสัมผัสกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลในโลกเดี่ยวนั้น หน้าที่ที่พวกเขาเปิดตา พวกเขามองเห็นแต่บาบาผู้เดียวเท่านั้น ในขณะที่ทำทุกการกระทำ พวกเขาไม่เพียงบาบาผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมิตรร่วมทางของพวกเขา เมื่อถึงเวลาสิ้นสุดของวันและเสร็จสิ้นคาร์มาโยคะและงานรับใช้ของพวกเขา พวกเขาทั้งหมดหายไปในการรักของผู้เดียว พวกเขาหลอมรวมอยู่ในความรักของผู้เดียวนั้นคือพวกเขาหลอมรวมอยู่ในรักของความรักของผู้เดียว ตารางเวลาทั้งหมดของพวกเขาคือการใช้ทั้งกลางวันและกลางคืนไปกับผู้เดียว ในขณะที่เข้ามาสัมผัสกับผู้อื่นในแง่ของงานรับใช้หรือเพราะเป็นครอบครัว ในขณะที่เห็นผู้คนมากมาย พวกเขาเห็นเพียงผู้เดียวเท่านั้น นี่คือการครอบครัวยุคของผู้เดียว และพ่อผู้เดียวก็ได้ทำให้พวกเขาเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ พวกเขาเข้ามาสัมผัสและความสัมพันธ์กับผู้อื่นในลักษณะนี้และเห็นเพียงผู้เดียวในผู้คนมากมาย ในชีวิตบราห์มินี่ในชีวิตของการเล่นบทบาทนักแสดงเอก ในชีวิตของการสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม สิ่งหนึ่งที่ลูกจะต้องเรียนรู้ นั่นคืออะไร? บัญชีของผู้เดียว แค่นั้นเอง! เมื่อลูกๆ รู้เกี่ยวกับผู้เดียวลูกก็รู้ทุกสิ่ง แล้วลูกก็ได้มาซึ่งทุกสิ่ง การเขียนหนึ่ง(ผู้เดียว) การเรียนรู้เกี่ยวกับผู้เดียว และการจดจำผู้เดียว เป็นสิ่งที่ยากที่สุด

ในบาร์ดพวกเขาบอกว่า “อย่าได้พูดถึงสามหรือห้า พูดเพียงแค่ว่าหนึ่งเดียวเท่านั้น” มันยากที่จะพูดถึงสามหรือห้า การจดจำหนึ่งเดียวและการรู้เกี่ยวกับหนึ่งเดียวนั้นง่ายที่สุด ดังนั้นลูกได้เรียนรู้อะไรที่นี่? ลูกเรียนรู้ถึงบทเรียนของผู้เป็นหนึ่งในเดียว หลายล้านหลอมรวมอยู่ในผู้เดียว เหตุนี้เองบัปดาดาจึงแสดงให้ลูกได้เห็นหนทางที่ง่ายดายของผู้เดียว จงรู้ถึงความสำคัญของผู้เดียวและกลับมายิ่งใหญ่ การขยายตัวทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในผู้เดียว ความรู้ทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์เวลานี้รู้จักผู้เดียวได้ดีมากใช่หรือไม่? อัจชะ วันนี้บาบาได้มาเพื่อให้ความนับถือต่อลูกๆ ให้การต้อนรับลูก บาบาได้บอกลูกเกี่ยวกับบัญชีของผู้เดียว

วันนี้บัปดาดาเพียงแค่มารับลูกทั้งหมดเท่านั้น อย่างไรก็ตามเพื่อให้เห็นแก่ลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบปะที่มาเมื่อวานและวันนี้บาบาจึงพูดบางสิ่ง บัปดาดาว่าอันเนื่องมาจากความรัก ลูกจึงหาวิธีการต่างๆ มากมายและเพียรพยายามเป็นอย่างมากที่จะมาที่นี่ เพราะความพยายามของลูก ลูกจึงมีความรักหลายล้านเท่าของพ่ออยู่กับลูก นี่คือเหตุผลที่บัปดาดาให้การต้อนรับลูกๆ ทั้งหมดด้วยความรักและคำพูดที่เป็นเช่นทองคำ อัจชะ

ถึงลูกทั้งหมดในทุกหนแห่งที่หลอมรวมอยู่ในความรัก ถึงลูกทั้งหมดที่เป็นเพื่อนของหัวใจและที่หลุดหายไปในการรัก ถึงลูกที่ร้องเพลงของพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ ถึงลูกที่เป็นมิตรร่วมทางที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความรักเสมอ รัก ระลึกถึงและนมัสเต ของบัปดาดา

บัปดาดาสนทนากับบราเธอร์และซิสเตอร์จากต่างประเทศ - 03/03/84:

“ดับเบิลฟอเรนเนอร์” หมายถึงผู้ที่มีประสบการณ์กับดินแดนของตนเองและบ้านที่แสนหวานอย่างสม่ำเสมอ ลูกเป็นผู้อาศัยอยู่ในดินแดนนั้นอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่อาศัยอยู่ในบ้านที่แสนหวานและได้เดินทางมายังดินแดนในต่างประเทศนี้มายังอาณาจักรในต่างประเทศเพื่อสร้างอำนาจในการปกครองตนเอง นั่นคือเพื่อก่อตั้งอาณาจักรที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อาณาจักรแห่งความสุขและได้รับการคำนึงจากธรรมชาติ (วัตถุธาตุ) เพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูกในทางที่แผ่ตัว ลูกเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนของตนเอง ลูกกำลังเล่นบทบาทของลูกในต่างประเทศ นั่นคือดินแดนแห่งวัตถุธาตุ ดินแดน

ดั้งเดิมคือดินแดนของดวงวิญญาณ เวลาที่วัตถุธาตุอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา นี่คือการอำพรางของมายาและเหตุนี้เองจึงกลายเป็นดินแดนต่างประเทศ เมื่อลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายา วัตถุธาตุนี้นี้ก็จะกลายเป็นผู้รับใช้ของลูกและให้ความสุขแก่ลูก เมื่อลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและเอาชนะวัตถุธาตุ ก็จะกลายเป็นอาณาจักรแห่งความสุข อาณาจักรที่ซาโตประธานและโลกยุคทอง ลูกมีสำนึกรู้อย่างชัดเจนหรือไม่? ลูกเพียงแค่ต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของลูกในหนึ่งวินาที ลูกต้องสละทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าและสวมเครื่องแต่งกายใหม่ แล้วจะใช้เวลานานเท่าไร? ใช้เวลานานเท่ากับการกลายเป็นเทพจากเทวดานางฟ้าที่จะเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของลูก ลูกจะทำสิ่งนี้เช่นกันโดยผ่านบ้านที่แสนหวาน อย่างไรก็ตามในเวลาสุดท้ายลูกจะมีสำนึกรู้ว่าลูกจะเปลี่ยนจากเทวดานางฟ้าไปเป็นเทพในขณะนี้ ลูกมีสำนึกรูปร่างเทพ ชีวิตของเทพ โลกของเทพ และเวลาของวัตถุธาตุที่ซาโตประธานหรือไม่? สันสการของอาณาจักรที่ลูกมีมากมายหลายครั้งและชีวิตเทพที่ลูกเติมเต็มได้ปรากฏออกมาหรือไม่? เพราะจนกว่าสันสการจะปรากฏออกมาในลูกผู้ที่กลายเป็นเทพ โลกยุคทองจะปรากฏออกมาในรูปที่มีตัวตนอย่างไร? เมื่อความคิดของลูกปรากฏออกมา โลกเทพจะได้รับการเปิดเผยบนโลกนี้ ความคิดเหล่านี้เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติหรือไม่? หรือลูกรู้สึกว่ายังคงมีเวลาเหลืออยู่อีกมากมาย? ร่างเทพของลูกกำลังปลุกเรียกลูกดวงวิญญาณเทพ ลูกสามารถมองเห็นร่างเทพของลูกหรือไม่? ลูกจะนำร่างนั้นมาใช้เมื่อไร? หัวใจของลูกไม่ได้ติดอยู่กับร่างเก่าใช่ไหม? ลูกไม่ได้สวมเครื่องแต่งกายที่คับและเก่าของลูกใช่ไหม? ลูกยังคงสวมร่างเก่า เครื่องแต่งกายเก่าของลูก ซึ่งลูกไม่สามารถละทิ้งได้ในหนึ่งวินาทีในเวลาที่เกี่ยวข้องกัน การเป็นอิสระจากบ่วงหมายถึงการสวมชุดที่หลวม ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ชอบอะไร หลวมหรือคับ? ลูกไม่ชอบคับใช่ไหม? ลูกไม่ได้มีบ่วงใดๆใช่ไหม?

ตัวลูกเองพร้อมเสมอหรือไม่? วางเวลาไว้สักครู่ อย่าได้มองที่เวลา นั่นคือ เวลาที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้น สิ่งนี้ยังไม่เกิดขึ้น เวลาที่รู้และพอก็รู้ งานรับใช้รู้และพอก็รู้ ลูกพอใจกับงานรับใช้ตนเองหรือไม่? วางงานรับใช้โลกไว้สักครู่ มองดูตนเอง ลูกพอใจกับตนเองในสภาพของตัวเองและในอาณาจักรที่เป็นอิสระและไม่พึ่งพิงของลูกเองหรือไม่? ลูกสามารถปกครองอาณาจักรของลูกเองได้ดีหรือไม่? คนงานทั้งหมดของลูก รัฐมนตรีทั้งหมดและรัฐมนตรีอาวุโสทั้งหมดของลูกอยู่ภายใต้การควบคุมของลูกหรือไม่? ไม่มีการพึ่งพิงใดๆใช่ไหม? รัฐมนตรีและรัฐมนตรีอาวุโสของลูกเองบางครั้งหลอกลวงลูกหรือไม่? บางครั้ง ภายใน คนงานของลูกไม่ได้แอบกลายเป็นมิตรของมายาอย่างลับๆใช่ไหม? ในอาณาจักรของลูกเอง พลังในการปกครองและพลังในการควบคุมของลูกผู้เป็นราชาทำงานได้อย่างถูกต้องแม่นยำหรือไม่? ไม่ใช่ว่าลูกออกคำสั่งให้ความคิดที่บริสุทธิ์มา แต่ความคิดที่ไร้ประโยชน์มาแทนที่ใช่ไหม? ไม่ใช่ว่าลูกสั่งให้คุณธรรมของความอดทนมาและข้อบกพร่องของความปั่นป่วนกลับมาแทนที่ใช่ไหม? โอ้ ผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง พลังและคุณธรรมทั้งหมดของลูกอยู่ภายใต้การควบคุมของลูกหรือไม่? พลังและคุณธรรมเหล่านี้เป็นมิตรในอาณาจักรของลูก ดังนั้นพลังและคุณธรรมทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของลูกหรือไม่? เมื่อพระราชาราชออกคำสั่ง ทุกคนพูดว่า “น้อมรับบัญชาพะยะค่ะ” ("Ji hazoor") ในหนึ่งวินาทีและคารวะต่อพระราชาราช ดังนั้นลูกมีพลังในการควบคุมและพลังในการปกครองเช่นนั้นหรือไม่? ลูกพร้อมเสมอในสิ่งนี้หรือไม่? ความอ่อนแอของตัวลูกเองและบ่วงของตัวลูกเองไม่ได้หลอกลวงลูกใช่ไหม?

วันนี้บรรดาอาณาจักรผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองเกี่ยวกับสวัสดิภาพของอาณาจักรของตนเอง ลูกทุกคนที่กำลังนั่งที่นี้เป็นราชาใช่ไหม? ลูกไม่ใช่ปวงประชาใช่ไหม? การขึ้นอยู่กับบางสิ่งบางอย่างหรือการพึ่งพิงหมายถึงการเป็นปวงประชา การมีสิทธิทั้งหมดหมายถึงการเป็นราชา ดังนั้นลูกทุกคนเป็นใคร? ลูกเป็นราชาโยคีหรือประชาโยคี(ปวงประชา)? ราชาสำนักของราชาทั้งหลายถูกจัดตั้งขึ้นในเวลานี้ใช่ไหม? ในราชอาณาจักรของยุคทอง ลูกจะลิ้มทุกสิ่งทุกอย่าง ลูกจะไม่สามารถจดจำกันและกันได้เหมือนกับดวงวิญญาณในยุคบรรจบพบกัน เวลาที่ลูกกลายเป็นตริกาลดาชิที่รู้จักและเห็นกันและกัน ราชาอาณาจักรของแต่ละคนเวลานี้สูงส่งยิ่งกว่าราชาอาณาจักรของยุคทอง เพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ราชสำนักนั้นมีอยู่ ดังนั้นสภาพของอาณาจักรของทุกคนเป็นไปด้วยดีใช่ไหม? ลูกไม่ได้พูดด้วยเสียงดังว่าทุกสิ่งเป็นไปด้วยดี!

บรรดาอารักขาสำนักนี้เช่นกัน อย่างไรก็ตามตรวจสอบตนเองทุกวัน ให้มีการตั้งศาลในราชสำนักของลูกทุกวัน ถ้าคนงานคนใดคนหนึ่งของลูกกลับมาไม่ระมัดระวังแม้กระทั่งเล็กน้อย ลูกจะอย่างไร? ลูกจะไล่เขาออกหรือไม่? ลูกทั้งหมดเคยได้ยินเกี่ยวกับกิจกรรมที่สูงส่งในช่วงเริ่มต้นแล้วใช่ไหม? ถ้าเด็กเล็กๆมีความซุกซน เขาจะได้รับการลงโทษอย่างไร? การหยุดให้อาหารเขาหรือมัดเขาด้วยเชือกเป็นเรื่องที่ธรรมดา แต่การลงโทษที่ให้กับเขาคือเขาต้องนั่งอยู่อย่างโดดเดี่ยวเป็นเวลาหลายชั่วโมง เขาเป็นเด็กและเด็กก็ไม่สามารถนั่งนิ่งๆได้ ดังนั้นการลงโทษของเขา สำหรับการทำให้เขานั่งอยู่นิ่งๆเป็นเวลาล้นเกินชั่วโมงโดยไม่ได้เคลื่อนไหวเลยเป็นเรื่องใหญ่! ดังนั้นพวกเขาจึงให้การลงโทษที่สูงส่งเช่นนั้น! ดังนั้นที่นั่นเช่นกันหากคนงานใดของลูกเป็นเหตุของความซุกซนแล้วจงทำให้พวกเขานั่งในเตาอบ (บัตตี) ของการหันเข้าสู่

ภายในเพื่อสำรวจตรวจสอบตนเอง ลูกต้องไม่กลายเป็นผู้ที่หันความสนใจไปสู่สิ่งภายนอก ลงโทษพวกเขาในลักษณะนี้ ถ้ามีใครออกมาถึงส่งพวกเขากลับเข้าไป ลูกๆทำเช่นนี้ใช่ไหม? เมื่อลูกทำให้เด็กนั่งลง พวกเขาก็ยังคงทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการ แล้วลูกก็ทำให้พวกเขานั่งลงอีกครั้ง ดังนั้นด้วยวิธีนี้ลูกจะมีนิสัยของการหันเข้าสู่ภายในและสำรวจตรวจสอบตนเองจากการหันความสนใจไปสู่สิ่งภายนอก ปลุกฝังนิสัยนี้ในเด็กเล็กๆ นั่นคือนั่งลงและจดจำบาบา เด็กคนนั้นจะไม่ต้องนั่งลง แต่ลูกจะต้องทำให้เด็กนั่งลงครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่ว่าเด็กจะแกว่งขาของเขามากเท่าไร ลูกก็จะต้องพูดว่า: ไม่นั่งแบบนี้ ด้วยวิธีนี้ทำให้พวกเขานั่งในบัตติของการฝึกที่จะหันเข้ามาสู่ภายในและสำรวจตรวจสอบตนเองโดยการผูกพวกเขาอย่างถูกต้องด้วยความคิดของความมุ่งมั่น ลูกไม่ต้องผูกพวกเขาด้วยเชือกอื่นใด เพราะความคิดของความมุ่งมั่นคือเชือกในตัวของพวกเขาเอง ทำให้พวกเขานั่งในบัตติของการฝึกฝนของการหันเข้าสู่ภายในและสำรวจตรวจสอบตนเอง ลงโทษตนเอง จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคนอื่นให้การลงโทษกับลูก? ถ้าคนอื่นบอกลูกว่าคนงานเหล่านี้ของลูกไม่ดีและดังนั้นลูกควรลงโทษพวกเขา ลูกจะอย่างไร? ลูกจะรู้สึกเช่นนี้เล็กน้อยว่า “คนนี้พูดเกี่ยวกับอะไร?” อย่างไรก็ตามหากลูกให้การลงโทษกับตนเอง มันก็จะคงอยู่ตลอดเวลา จากการที่คนอื่นบอกลูกมันก็จะไม่อยู่ตลอดเวลา เหล่านี้จะไม่คงอยู่ตลอดเวลา จนกว่าลูกจะทำให้สัญญาณจากผู้อื่นเป็นของลูกเอง ลูกเข้าใจไหม?

ลูกผู้เป็นราชาเป็นอย่างไรบ้าง? ลูกกำลังสนุกสนานเพลิดเพลินกับราชสำนักใช่ไหม? ลูกทุกคนเป็นราชาที่ยิ่งใหญ่ใช่ไหม? ลูกไม่ใช่ราชาเล็กๆ ลูกเป็นราชาที่ยิ่งใหญ่ อัจชะ วันนี้เมื่อได้เห็นดัมเบิลฟอเรเนอร์ ฟอบราห์มีการสนทนากันโดยเฉพาะ บาบาจะบอกลูกเกี่ยวกับเรื่องนี้ในภายหลัง อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่เป็นผู้เอาชนะมายา ผู้เอาชนะวัตถุอย่างสม่ำเสมอ และผู้ที่มีสิทธิ์ต่ออำนาจในการปกครองตนเอง ถึงผู้ที่ใช้สมบัติที่มีค่าของคุณธรรมและพลังทั้งหมดด้วยสิทธิ์อยู่เสมอ ถึงผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองที่ทำให้คนงานของพวกเขาทั้งหมดเป็นมิตรที่รักของพวกเขาตลอดเวลา ถึงผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะอย่างสม่ำเสมอและอยู่อย่างพร้อมเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่พอใจ รัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดา

บัพดาพบกลุ่มจากออสเตรเลีย:

ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับพรจากบัพดาและจากทุกดวงวิญญาณโดยการรักษาความสมดุลของการการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ใช่ไหม? คุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินคือพร้อมกับความเพียรพยายามลูกได้รับพรอยู่เสมอและเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปเรื่อยๆเช่นกัน พรเหล่านี้ทำงานในชีวิตบราห์มินเหมือนกับลิฟท์ ลูกจะเฝ้าแต่สัมผัสกับสภาพที่โยยบินบินด้วยพรเหล่านี้

เหตุใดบัพดามีความรักเป็นพิเศษต่อชาวออสเตรเลีย? เพราะลูกแต่ละคนมีความกล้าหาญเสมอและมีความกระตือรือร้นที่จะนำคนอื่นอีกมากมายมา พ่อรักคุณสมบัติพิเศษนี้เพราะนี่ก็เป็นงานของพ่อด้วยเช่นกันที่จะเพิ่มจำนวนของดวงวิญญาณที่จะได้รับสิทธิ์ในมรดกของเขาให้มากที่สุด ดังนั้นลูกที่ทำตามพ่อจึงเป็นที่รักเป็นพิเศษ พื้นที่ที่ลูกมาลูกมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างยิ่ง นี่เป็นพรที่แผ่นดินออสเตรเลียได้รับ หนึ่งในคนกลายเป็นเครื่องมือสำหรับคนอื่นหลายๆคน บัพดาเฝ้าแต่หมุนลูกปัดของลูกประจำของคุณธรรมของลูกแต่ละคนอยู่เรื่อยๆ ออสเตรเลียมีคุณสมบัติพิเศษมากมาย อย่างไรก็ตามยากี่รักผู้ที่มาจากออสเตรเลียอย่างมากด้วยเช่นกัน ผู้ที่เป็นที่รักของพ่อก็เป็นที่รักของมายาดูด้วยเช่นกัน มีคนดีๆมากมายแม้กระทั่งในช่วงเวลาสั้น ๆ ก็กลายเป็นของมายาใช่ไหม? ไม่มีใครในลูกที่อ่อนแอเหมือนพวกเขาใช่ไหม? ลูกจะไม่ติดกับอยู่ในการควบคุมใดๆใช่ไหม? บัพดาจดจำลูกเหล่านั้นได้แม้กระทั่งในตอนนี สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือเนื่องจากไม่เข้าใจบางสิ่งบางอย่างอย่างเต็มที่พวกเขาจึงมีคำถามว่า “ทำไม?” และ “อะไร?” ดังนั้นประตูสำหรับมายาที่จะเข้ามาได้เปิดออก เวลาลูกรู้เกี่ยวกับประตูสำหรับมายาใช่ไหม? ดังนั้นอย่าได้ติดกับอยู่ใน “ทำไม?” หรือ “อะไร?” และแล้วมายากี่จะไม่ได้รับโอกาสที่จะเข้ามา จงใส่ล็อกสองชั้นอยู่เสมอ การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้คือล็อกสองชั้น งานรับใช้เพียงอย่างเดียวคือล็อกชั้นเดียว หากมีเพียงการจดจำระลึกถึงและไม่มีการรับใช้นั้นก็เพียงล็อกเดียวเช่นกัน ให้มีความสมดุลของทั้งสอง นี่คือล็อกสองชั้น ภาพถ่ายของลูกถูกถ่ายในที่วิของบัพดา ภายหลังบัพดาจะแสดงให้เห็นว่าลูกอยู่ในภาพนี้! อัจชะ ด้วยความกล้าหาญและความศรัทธาของลูกยังคงมีอันดับที่ดี ลูกเป็นที่รักของพ่อเป็นอย่างมากและเหตุนี้เองบาบาจึงบอกลูกถึงวิธีที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากมายา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงที่ใสสุดพลัสต๊อปในหนึ่งวินาที ด้วยพลังของการเก็บแต่สิ่งที่ไม่ประโยชน์

ในเวลาสุดท้าย คำถามในข้อสอบสุดท้ายจะเป็น: ใส่เต็มจุดพลusstอปในหนึ่งวินาที! อย่าได้จดจำสิ่งอื่นใด นอกจากเพียง “พ่อเท่านั้นและฉัน และไม่มีสิ่งที่สาม” ในหนึ่งวินาทีลูกเป็นของพ่อ “بابาของฉันและไม่มีใครอื่น” มันใช้เวลาที่จะคิดถึงสิ่งนี้ แต่ลูกต้องกลับมามั่นคงในสภาพนั้นและไม่ขึ้นลง อย่าให้มีคำถามว่า “ทำไม” หรือ “อะไร” และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ดังนั้นฝึกที่จะเข้ามาสู่การขยายตัวเมื่อลูกต้องการและเก็บทุกสิ่งที่ให้ประโยชน์เมื่อลูกต้องการ ให้เบรคของลูกทรงพลัง

คติพจน์: ผู้ที่ไม่มีความหยิ่งยโสของความเคารพตนเองจะมีความถ่อมตนเสมอ

*** โอม ชานติ ***